

Gençliğime Uğradım Dün Gece

– Kazım Gök · 12 Mart 2020

Gençliğime uğradım dün gece

Ayın on dördüydü

Sen tepedeyken kara bulutlar geziyordu

Saçlarından düşen yıldızlar serpilmişti havaya

İN cin top oynayan bir sokakta

Kolu kanadı kopmuş bir kapıdan geçtim

Ortada közlü bir mangal hala yanıyordu

Dam yıllarca akarken ardıç mertekler feleğin çemberinden geçmişti

İnce camları kırılmış tahta pencereler kapalıydı

Dantelli beyaz perdeler hırpalanmış incinmiş sararmıştı

Hayat bahçeme ektiğin kurumuş kaçak tütünle dolu

Tabakayı masadan alıp kalın bir ciğara sardım

Tutuşunca sarı tütün boynu büküldü kibrit çöpünün

Dumanlar kıvrım kıvrım yüreğimin sıkıp suyunu çıkardı

Kısa dalgalı eski radyonun pili bitmemiş çalıyordu

Neşet baba “Niye çattın kaşlarını” diyorken gök gürlemiş

Efkâr yerleri sırsıklam ıslatmıştı bile

Yaslandığım sap yastık yorulmuş arkamdan yitiyordu

Üşenmeden kalkıp açtım sararmış dantelli perdeleri

Ela gözlerinden birisi bana bakarken

Kara bulut diğer gözünü kapatmıştı

Haykırdım tütün kokan nefesimle

Çekil kara bulut efkârını bırak sen çekil

Bir daha ne zaman uğrarım belli değil

Çekil ki Otuz senelik bir hasretle

Gözlerine bakıp bağrıma basayım ay yüzlümü

Uyanmadan